

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 25. maja 2004*

V zadevi T-154/01,

Distilleria F. Palma SpA, v likvidaciji, s sedežem v Neaplju (Italija), ki jo zastopa
F. Caruso, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata L. Visaggio in C. Cattabriga,
zastopnika, ob sodelovanju A. Dala Ferra, odvetnik, z naslovom za vročanje v
Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: italijanščina.

zaradi tožbe, vložene na podlagi členov 235 ES in 288, drugi pododstavek, ES o povrnitvi škode, ki je domnevno nastala zaradi zatrjevanega nezakonitega ravnanja Komisije, kot izhaja iz pisma, ki ga je ta institucija naslovila na italijanske organe dne 11. novembra 1996,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meijin, N. J. Forwood, sodnika,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. decembra 2003

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni in dejanski okvir

- ¹ Z Uredbo (EGS) št. 3390/90 z dne 26. novembra 1990 o odprtju posebne odprodaje, izvedene z razpisom, da se vinski alkohol, ki ga posedujejo intervencijske agencije,

uporabi kot motorno gorivo v okviru Skupnosti (UL L 327, str. 21), je Komisija začela razpisni postopek št. 8/90 ES za prodajo 1,6 milijona hektolitrov alkohola, razdeljenega v pet delov količin po 320.000 hektolitrov, ki izhaja iz destilacije po členih 35, 36 in 39 Uredbe Sveta (EGS) št. 822/87 z dne 16. marca 1987 o skupni ureditvi trga za vino (UL L 84, str. 1, v nadaljevanju: razpis).

- 2 Člen 1 Uredbe št. 3390/90 zlasti določa, da je alkohol, ki je dan v prodajo z razpisom, namenjen uporabi na področju motornih goriv Skupnosti.

- 3 Člen 3 Uredbe št. 3390/90 določa, da se prodaja izvede v skladu z Uredbo Komisije (EGS) št. 1780/89 z dne 21. junija 1989, ki vzpostavlja načine za uporabo v zvezi s prodajo alkohola, ki je pridobljen na podlagi destilacije, določene v členih 35, 36 in 39 Uredbe št. 822/87, in ki ga imajo v lasti intervencijske agencije (UL L 178, str. 1).

- 4 Člen 4 Uredbe št. 3390/90 določa, da so posebna pravila, ki veljajo za razpisni postopek, vsebovana v posebnem Obvestilu o razpisu št. 8/90 ES (UL C 296, str. 14, v nadaljevanju: obvestilo o razpisu).

- 5 Člen 24(2) Uredbe št. 1780/89, večkrat spremenjene, zlasti z Uredbo Komisije (EGS) št. 3391/90 z dne 26. novembra 1990 (UL L 327, str. 23), določa, da mora ponudnik intervencijski agenciji države članice, kjer ima ponudnik sedež, predložiti dokazilo,

da je bila položena varščina o izvajanju pogodbe, ki zagotavlja, da se bo dodeljeni alkohol zares uporabljal za namene, določene v obvestilu o razpisu.

- 6 Po določbah člena 28(4) Uredbe št. 1780/89, njene različice, ki je veljala v trenutku začetka razpisnega postopka, in točke X iz obvestila o razpisu je treba dodeljeni alkohol porabiti v enem letu od datuma zadnjega odvoza vseh delov količine alkohola.
- 7 Člen 30(1)(e) Uredbe št. 1780/89, na katerega napotuje odstavek I 5(c) obvestila o razpisu, določa, da so za obravnavo primerne tiste ponudbe, ki so predložene v pisni obliki in ki vsebujejo jamstvo ponudnikov, da bodo izpolnjevali vse predpise, ki veljajo za zadevni postopek oddaje ponudb.
- 8 Na podlagi ponudbe Distilleria F. Palma SpA (v nadaljevanju: Palma, zdaj Fallimento Distilleria F. Palma SpA (Distilleria F. Palma, v postopku likvidacije), v nadaljevanju: tožeča stranka), ji je bila za znesek tri ekuje na hektoliter alkohola 100 vol. % januarja 1991 dodeljena količina alkohola, ki je na prodaj v okviru posebnega razpisa št. 8/90 ES.
- 9 Palma je za ta razpis odprla bančno garancijo pri banki San Paolo di Torino v korist pristojne intervencijske agencije, torej Aziende di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (državna agencija za intervencije na kmetijskem trgu, v nadaljevanju: AIMA).

- 10 Palma je imela nekaj težav pri prevzemu in prodaji dodeljenega alkohola in je o tem obvestila Komisijo. Komisija je, upoštevajoč navedene težave, sprejela Uredbo (EGS) št. 2710/93 z dne 30. septembra 1993 o določenih posebnih odprodajah, izvedenih z razpisom, vinskega alkohola, ki ga posedujejo intervencijske agencije in je namenjen uporabi kot motorno gorivo v Skupnosti (UL L 245, str. 131).
- 11 Komisija je s členom 6 Uredbe št. 2710/93 deloma razveljavila poseben razpis št. 8/90 ES v delu, ki se nanaša na dele količin alkohola, ki jih Palma še ni prevzela, kar pomeni tri od petih dodeljenih delov količin. Garancija za dobro izvedbo posla za te tri dele količin je bila sproščena.
- 12 Po določbi člena 2 Uredbe št. 2710/93 je treba 1. oktobra 1995 prenehati uporabljati alkohol iz prvih dveh delov količin posebnega razpisa št. 8/90 ES (oziroma 640.000 hektolitrov), razen v primeru višje sile.
- 13 Člen 3 Uredbe št. 2710/93 določa, da bo intervencijska agencija sprostila garancijo za dobro izvedbo posla za prva dva dela količin te prodaje, če bo ves alkohol za ta dela količin uporabljen kot motorno gorivo v Skupnosti.
- 14 Palma se je kljub sprejemu Uredbe št. 2710/93 znova spopadla z dogodki, ki po mnenju tožeče stranke občutno ovirajo izvedbo njenih zavez.

- 15 Palma je z dopisom z dne 18. septembra 1995 prosila Komisijo, naj ji odobri novo podaljšanje roka, ki je v členu 2 Uredbe št. 2710/93 določen za uporabo alkohola. Palma je v tem dopisu navedla okoliščine, ki se domnevajo za višjo silo in ki so ji onemogočile izvedbo njenih zavez v celoti in v določenem roku.
- 16 Palma je v pismu z dne 27. novembra 1995 ponovila svojo prošnjo za podaljšanje navedenega roka, ki je potekel 1. oktobra 1995.
- 17 Komisija je v pismu z dne 19. decembra 1995 obvestila Palmo, da bo v kratkem sprejela mnenje o morebitnem podaljšanju roka za uporabo alkohola.
- 18 Palma je nato poslala dva dopisa na Komisijo, z datumoma 19. december 1995 in 5. januar 1996, v katerih je zaprosila za dovoljenje za uničenje alkohola, ki ga še ni uporabila. Ta prošnja se je nanašala na 34.000 hektolitrov alkohola.
- 19 Z Uredbo Komisije (ES) št. 416/96 z dne 7. marca 1996 o spremembi Uredbe št. 2710/93 (UL L 59, str. 5) je bil rok za uporabo že prevzetih delov količin ponovno spremenjen. Člen 3(1) Uredbe št. 2710/93, spremenjene z Uredbo št. 416/96, določa:

„Ne glede na člen 23 Uredbe (EGS) št. 2220/85 in razen v primeru višje sile, garancija za dobro izvedbo posla v višini 90 ekujev na hektoliter alkohola s 100 vol %, kadar se rok [1. oktober 1995] iz člena 2 ne spoštuje, zapade v naslednjih razmerjih:

22 Komisija je na AIMO naslovila pismo dne 11. novembra 1996, v katerem je navedla:

„Prošnji destilarne Palma za dovoljenje za uničenje preostale količine alkohola iz posebnega razpisa št. 8/90 ES se ne ugotovi zaradi težav, ki so povezane s kakovostjo zadevnega alkohola.

Nujno je, da se dosledno uporabijo določbe Uredbe Komisije (ES) št. 416/96 [v zvezi z zapadlostjo garancije].

[...] Palmo zavezuje dolžnost dobre izvedbe posla, kar pomeni, da mora biti alkohol uporabljen kot gorivo pod pogoji, ki so določeni v obvestilu o razpisu, in da ta obveznost ne preneha z zapadlostjo garancije. Nacionalni organi morajo, v vsakem posameznem primeru, s predlogom za izvedbo spoštovati to obveznost po zapadlosti garancije. Zelo pomembno se je izogniti zlorabi dodeljenega alkohola na področju, na katerem ga po obvestilu o razpisu št. 8/90 [ES] ni dovoljeno uporabiti, kot na primer na področju močno opojnih pijač [...]"

23 AIMA je to pismo posredovala Palmi 3. februarja 1997.

24 Palma je v dopisu z dne 20. novembra 1996 ponovila kritiko glede zahteve AIME in je predlagala, da AIME brezplačno ponudi alkohol, ki ga še ni porabila.

- 25 AIMA je proti Palmi dosegla izdajo začasne odredbe za povračilo celotnega zneska garancije. Palma je izpodbijala to začasno odredbo pred nacionalnimi sodišči.
- 26 Nad Palmo je bil 9. julija 1999 uveden stečajni postopek.

Postopek

- 27 Tožeča stranka je dne 9. julija 2001 v Sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo.
- 28 Sodišče prve stopnje (drugi senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca sklenilo, da odpre ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, ki so določeni v členu 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje, strankam pisno postavilo vprašanja in jih povabilo, naj nanje odgovorijo na obravnavi.
- 29 Stranke so predstavile svoje ustne trditve in odgovore na pisna in ustna vprašanja Sodišča prve stopnje na obravnavi dne 17. decembra 2003.

Zahtevki strank

- 30 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— Komisiji naloži povrnitev povzročene škode;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

31 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot nedopustno oziroma jo zavrne kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

32 Komisija izpodbija dopustnost tožbe, ne da bi v ločeni vlogi podala ugovor nedopustnosti. V tem pogledu navaja tri razloge za nedopustnost. Na prvem mestu kot glavni razlog navaja nepristojnost Sodišča prve stopnje. Na drugem navaja prekoračitev roka za vložitev tožbe in na tretjem kršitev člena 44(1)(c) Poslovnika. Zadnja razloga za nedopustnost navaja podredno.

33 Tožeča stranka navaja, da je njena tožba dopustna.

Razlog nedopustnosti zaradi nepristojnosti Sodišča prve stopnje

Trditve strank

- 34 Komisija navaja, da je spor v celoti povezan z objektivno okoliščino, da Palma ni upoštevala natančno določene obveznosti glede uporabe alkohola, ki je bil pridobljen v okviru posebnega razpisa št. 8/90 ES, in posledic njene neizpolnitve. Nasprotno je po njenem mnenju zadevno pravno stanje v tej zadevi pogodbeno. Torej bi Komisiji morebitno odškodninsko odgovornost lahko pripisali samo na podlagi tega pogodbenega stanja. Posledično bi tožba po eni strani zmotno temeljila na členu 288, drugi pododstavek, ES in po drugi strani ne bi odsevala prenesene pristojnosti, ki je za Sodišče prve stopnje omejevalna po členu 240 ES (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 18. julija 1997 v zadevi *Oleifici italiani* proti Komisiji, T-44/96, Recueil, str. II-1331, točka 38).
- 35 Tožeča stranka navaja, da je Sodišče prve stopnje pristojno za obravnavanje tožbe iz razloga ugotavljanja nepogodbene odgovornosti Komisije. V tem pogledu navaja, da se v nasprotju s tem, kar navaja Komisija, sporno vprašanje nikakor ne pojavlja v okviru pogodbenega odnosa, ki naj bi obstajal med Palmo in navedeno institucijo. V tem primeru naj bi bil temelj nastanka škode v pismu z dne 11. novembra 1996, ki se kot enostranski akt Komisije ne more pojaviti znotraj pogodbenega področja.
- 36 Med drugim je navedla, da po eni strani zavrnitev zahteve Palme glede uničenja preostalega alkohola in po drugi strani odločba o unovčenju garancije v okviru razpisa št. 8/90 ES pomeni, da naj bi bilo pismo z dne 11. novembra 1996 ukrep, katerega posledica so obvezni pravni učinki, ki vplivajo na interese Palme, ker spreminja njen pravni položaj (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 10. julija 1990 v zadevi *Automec* proti Komisiji, T-64/89, Recueil, str. II-367, točka 42).

Presoja Sodišča prve stopnje

- 37 Šteje se, da je pristojnost Sodišča prve stopnje za odločanje o tem sporu odvisna od odgovora na predhodno vprašanje o tem, ali je odškodninska odgovornost, ki se lahko v tem primeru pripiše Skupnosti, zaradi ravnanja, ki se očita Komisiji, pogodbeno ali nepogodbena (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 18. julija 1997 v zadevi Nutria proti Komisiji, T-180/95, Recueil, str. II-1317, točka 28).
- 38 V tem pogledu je treba najprej omeniti, da sta tožeča stranka in Komisija vezani s pogodbo. Tako iz člena 30(1)(e) Uredbe št. 1780/89 izhaja, da se je Palma s podreditvijo razpisu, ki se je začel z Uredbo št. 3390/90, izrecno zavezala k spoštovanju vseh določb v zvezi s tem razpisom. Palma je ob upoštevanju teh pogojev predložila ponudbo po ceni tri ekuje na hektoliter alkohola s 100 vol. % za 1,6 milijona hektolitrov alkohola s 100 vol. %, ki je bil na prodaj v okviru razpisa. Komisija je pri dodelitvi količine alkohola, ki je bil na prodaj, sprejela ceno, ki jo je predlagala Palma, in druge zaveze tega podjetja. Zaradi ponudbe Palme in sprejema te s strani Komisije so zadevne določbe Uredb št. 1780/89 in 3390/90 ter obvestila o razpisu in cena, ki jo je ponudila Palma, postale pogodbeno določila, ki zavezujejo obe stranki tega spora (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 3. oktobra 1997 v zadevi Mutual Aid Administration Services proti Komisiji, T-186/96, Recueil, str. II-1633, točka 39, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. oktobra 2002 v zadevi Hans Fuchs proti Komisiji, T-134/01, Recueil, str. II-3909, točka 53).
- 39 Omeniti je treba tudi to, da je bila ta pogodba, potem ko je bila sklenjena, spremenjena. Komisija je zlasti na prošnjo Palme sprejela Uredbi št. 2710/93 in 416/96, ki sta delno razveljavili razpis in spremenili pogoje za uporabo dejansko prodanega alkohola in pogoje za sprostitev garancije za dobro izvedbo posla v zvezi z alkoholom. Te spremembe so sestavni del pogodbe.

- 40 Ugotoviti je treba, ali so domnevne kršitve Komisije, ki so podlaga za to odškodninsko tožbo, povezane z obveznostmi, ki so naložene Komisiji v zvezi s to pogodbo (glej v tem smislu zgoraj navedeni sklep Mutual Aid Administration Services proti Komisiji, točka 40).
- 41 Tožeča stranka navaja tri kršitve. Prvič, Komisija naj ne bi upoštevala višje sile, ki naj bi ekskulpirala Palmo glede na neizpolnitev obveznosti, da v določenem roku porabi alkohol, ki ji je dejansko dodeljen. Iz tega bi izhajalo, da ima kršitev ekskulpacijski učinek zaradi višje sile. Drugič, Komisija naj bi bila zavrnila ponovno spremembo pogojev za uporabo dejansko prodanega alkohola, kar naj bi pomenilo kršitev načela sorazmernosti. Tretjič, Komisija naj ne bi obrazložila zavrnitve, kar naj bi pomenilo kršitev obveznosti obrazložitve, ki je tej instituciji naložena s členom 253 ES.
- 42 Najprej je treba glede obveznosti Komisije, da mora upoštevati obstoj višje sile, upoštevati, da je ta obveznost naložena Komisiji na podlagi pogodbe. Dejansko ta obveznost izhaja iz pogodbenih določil iz člena 2 Uredbe št. 2710/93 in iz člena 3 iste uredbe, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 416/96. Posledično zatrjevana kršitev glede obveznosti upoštevanja višje sile izhaja iz pogodbenega področja in lahko obsega, glede na posamezen primer, samo pogodbeno odgovornost Skupnosti.
- 43 Na drugem mestu je treba glede domnevne obveznosti Komisije, da spremeni pogoje za uporabo dejansko prodanega alkohola, zato ker so spremembe potrebne zaradi načela sorazmernosti, upoštevati, da bi bila ta obveznost, če bi domnevali, da obstaja, lahko naložena Komisiji le s pogodbo.

- 44 Člen 5, tretji pododstavek, ES, ki določa načelo sorazmernosti, nedvomno ureja vse vrste ravnanja Skupnosti pogodbeno in nepogodbeno.
- 45 Vendar je glede na načelo *pacta sunt servanda*, ki je temeljno načelo v vseh pravnih redih (sodba Sodišča z dne 16. junija 1998 v zadevi Racke, C-162/96, Recueil, str. I-3655, točka 49), pogodba, ki je sklenjena med Komisijo in Palmo, načeloma nespremenljiva. Zato morebitna obveznost Komisije, da sprejme eno od sprememb pogodbe, ki jih je predlagala Palma, izhaja iz pogodbe same oziroma iz splošnih načel, ki urejajo pogodbene odnose, med katerimi je tudi načelo sorazmernosti. Domnevna kršitev navedene obveznosti za spremembo pogodbe pomeni, glede na posamezen primer, zgolj pogodbeno odgovornost Skupnosti.
- 46 Nazadnje zadošča glede obveznosti obrazložitve v zvezi, s katero tožeča stranka navaja kršitev, omeniti, da ta obveznost Komisije izhaja iz člena 253 ES. Določa le enostranske dejavnosti te institucije. Komisiji torej ni naložena na podlagi pogodbe, ki jo je ta institucija sklenila s Palmo. Ta obveznost, glede na posamezen primer, zato obsega le nepogodbeno obveznost Skupnosti.
- 47 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka poleg domnevne kršitve obveznosti obrazložitve v podporo svoji odškodninski tožbi navaja kršitev obveznosti Komisije,

ki je pogodbene narave, in da vložena tožba temelji, glede na posledice, na pogodbeni podlagi (glej v tem smislu zgoraj navedeni sklep Nutria proti Komisiji, točka 36).

- 48 Sodišče prve stopnje je na podlagi določb člena 225 ES in člena 238 ES pristojno odločati na prvi stopnji o sporih glede pogodbenih razmerij, ki so jih vložile fizične ali pravne osebe, le na podlagi arbitražne klavzule, ki pa je v tem primeru ni.
- 49 V tem sporu ni mogoče dopustiti, da bi zadeva, ki jo je Sodišču prve stopnje predložila tožeča stranka, lahko bila izraz skupne volje strank, da bi bilo Sodišče prve stopnje pristojno za pogodbene zadeve, ker Komisija izpodbija pristojnost Sodišča prve stopnje.
- 50 Sodišče prve stopnje v odsotnosti arbitražne klavzule v smislu člena 238 ES ne more odločati o odškodninski tožbi, ki mu je predložena kot v tem primeru, vloženi na podlagi člena 235 ES, kadar ta tožba v resnici meri na zahtevek za povrnitev škode in obresti, ki izhajajo iz pogodbe. Sicer bi bilo Sodišče prve stopnje pristojno za spore, katerih obravnavanje mu je do določene mere predpisano v členu 240 ES, ker ta določba nasprotno določa nacionalnim sodiščem pristojnost prava Skupnosti za reševanje sporov, v katerih je Skupnost stranka (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Sodišča z dne 21. maja 1987 v zadevi Rau in drugi, od 133/85 do 136/85, Recueil, str. 2289, točka 10, in sklep Mutual Aid Administration Services proti Komisiji, točka 47).
- 51 Iz navedenega izhaja, da je treba ugovoru nedopustnosti, ki temelji na nepristojnosti Sodišča prve stopnje, ugoditi v primeru, ko tožba temelji na domnevnih kršitvah, na

eni strani, obveznosti upoštevanja morebitnega obstoja višje sile in, na drugi strani, navedene obveznosti sprejetja pogodbene spremembe, ki jo je predlagala Palma zaradi načela sorazmernosti.

- 52 Ker ugovor nedopustnosti, ki je podan primarno, ne utemeljuje zavrženja tožbe v celoti, je treba preučiti ugovor nedopustnosti v delu, ki temelji na kršitvi določb člena 44(1)(c) Poslovnika, v katerem tožeča stranka opominja na kršitev obveznosti obrazložitve.

Ugovor nedopustnosti, ki temelji na kršitvi določb člena 44(1)(c) Poslovnika

Trditve strank

- 53 Komisija navaja, da tožba ni dopustna, če v nasprotju s pogoji iz člena 44(1)(c) Poslovnika ne vsebuje konkretnih in natančnih navedb o obstoju in višini domnevno

nastale škode. Komisija v tem okviru ne more navesti škode, na kateri je tožeča stranka utemeljila svoj odškodninski zahtevek.

- 54 Komisija navaja tudi neskladnost med tožbo in repliko glede meril za ugotavljanje škode. Tako je v tožbi navedeno, da naj bi bili stroški prevoza in skladiščenja, za katere tožnik zahteva odškodnino, nastali pred pismom z dne 11. novembra 1996, kar tožeča stranka šteje za vzrok za nastanek zatrjevana škode. Nasprotno pa replika navaja stroške prevoza in skladiščenja, ki so za Palmo nastali zaradi pisma z dne 11. novembra 1996.
- 55 Tožeča stranka navaja, da njena tožba izpolnjuje pogoje iz člena 44(1)(c) Poslovnika. V tem pogledu navaja, da je pravilno navedla, katera škoda ji je nastala in da je v tožbi navedla različne vidike škode in temeljna merila, ki so temelj za njeno oceno. Ti elementi glede na sodno prakso ustrezajo pogojem iz člena 44(1)(c) Poslovnika (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. junija 1999 v zadevi Ismeri Europea proti Računskemu sodišču, T-277/97, Recueil, str. II-1825, točka 67). Tožeča stranka na koncu navaja, da kritike Komisije izhajajo iz presoje utemeljenosti tožbe in morajo biti zato v tem okviru upoštevane (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 16. aprila 1997 v zadevi Saint Murray proti Svetu in Komisiji, T-554/93, Recueil, str. II-563, točka 59; z dne 10. julija 1997 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, T-38/96, Recueil, str. II-1223, točka 42, in z dne 28. aprila 1998 v zadevi Dorsch Consult proti Svetu in Komisiji, T-184/95, Recueil, str. II-667, točka 23).

Presoja Sodišča prve stopnje

- 56 Glede na člen 21, prvi pododstavek, Statuta Sodišča, ki se uporablja za postopek pred Sodiščem prve stopnje v skladu s členom 53, prvi pododstavek, tega statuta in

členom 44(1)(c) Poslovnika, mora vsaka tožba navesti predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov.

- 57 Glede na to, da gre za tožbeni razlog javnega reda, lahko Sodišče prve stopnje po uradni dolžnosti preizkusi, ali tožba izpolnjuje ta pogoj (glej zlasti sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 2002 v zadevi Joynson proti Komisiji, T-231/99, Recueil, str. II-2085, točka 154).
- 58 Opozoriti je treba, da mora biti trditev iz zgoraj navedene točke 56 dovolj jasna in določna, da omogoči toženi stranki pripravo obrambe, Sodišču prve stopnje pa odločanje o tožbi, če v posameznem primeru ni drugih trditev. Z namenom zagotoviti pravno varnost in dobro upravljanje sodstva je za dopustnost tožbe potrebno, da izhajajo bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih temelji, vsaj na kratko, vendar usklajeno in razumljivo, iz besedila same sodbe (sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. novembra 1993 v zadevi Koelman proti Komisiji, T-56/92, Recueil, str. II-1267, točka 21, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 6. maja 1997 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, T-195/95, Recueil, str. II-679, točka 20).
- 59 Tožba za povrnitev škode, ki jo je povzročila institucija Skupnosti, mora za izpolnitev teh pogojev vsebovati elemente, iz katerih je mogoče razbrati ravnanje, ki ga tožeča stranka očita instituciji, razloge, zaradi katerih presoja, da obstaja vzročna zveza med tem ravnanjem in škodo, ki jo je domnevno utrpela, ter vrsto in obseg te škode (sodba Sodišča prve stopnje z dne 18. septembra 1996 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-387/94, Recueil, str. II-961, točka 107).

- 60 V tej zadevi iz presoje prvega tožbenega razloga izhaja, da je Sodišče prve stopnje pristojno le za obravnavanje domnevne nezadostne obrazložitve pisma z dne 11. novembra 1996 glede zavrnitve Komisije, da sprejme spremembo pogodbe, ki jo je predlagala Palma. Zato je treba v okviru ocene tega tožbenega razloga upoštevati, da je očitak, ki ga je tožeča stranka navedla proti Komisiji, omejen na domnevno kršitev obveznosti obrazložiti pismo z dne 11. novembra 1996, ki nikakor ne pomeni odškodninske odgovornosti Skupnosti (glej v tem smislu sodbe Sodišča z dne 15. septembra 1982 v zadevi Kind proti Svetu in Komisiji, 106/81, Recueil, str. 2885, točka 14, in z dne 30. septembra 2003 v zadevi Eurocoton in drugi proti Svetu, C-76/01 P, Recueil, str. I-10091, točka 98).
- 61 Iz tožbe izhaja, da tožeča stranka zatrjuje, da je utrpela škodo, ki jo ocenjuje na 22 milijard italijanskih lir (11.382.051,78 evra). Vendar je treba poudariti, da tožba ne vsebuje nobenih razlogov, na podlagi katerih tožeča stranka ugotavlja obstoj vzročne zveze med domnevno nezadostno obrazložitvijo pisma z dne 11. novembra 1996 in škodo, ki jo je domnevno utrpela. Tožeča stranka je v tožbi le navedla, da je domnevna škoda neposredna in očitna posledica pisma z dne 11. novembra 1996.
- 62 Iz tega izhaja, da niso izpolnjeni pogoji iz člena 21, prvi pododstavek, Statuta Sodišča in iz člena 44(1)(c) Poslovnika.
- 63 Na podlagi vsega navedenega je treba tožbo zavreči kot nedopustno, brez preizkusa drugih tožbenih razlogov in trditev, ki jih je navedla Komisija v zvezi z nedopustnostjo tožbe.

Stroški

- 64 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s svojim zahtevkom ni uspela, se ji v skladu s predlogom Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrže kot nedopustna.**
- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Pirrung

Meij

Forwood

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 25. maja 2004.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

J. Pirrung